

Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2020 г. — Европейска комисия/Ирландия(Дело C-550/18) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 258 ДФЕС — Предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма — Директива (ЕС) 2015/849 — Липса на транспониране и/или на съобщаване на транспониращите мерки — Член 260, параграф 3 ДФЕС — Искане за осъждане да се заплати еднократна сума)

(2020/C 297/07)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: T. Scharf, L. Flynn и G. von Rintelen)

Ответник: Ирландия (представители: G. Hodge, M. Browne и A. Joys, подпомогани от G. Gilmore, BL, и P. McGarry, SC)

подпомаган от: Република Естония (представители: N. Grünberg), Френска република (представители: A.-L. Desjonquères, B. Fodda и J.-L. Carré)

Диспозитив

- 1) Като не е приела до изтичането на определения в мотивираното становище от 8 март 2018 г. срок всички закони, подзаконов и административни разпоредби, необходими за да се съобрази с Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията, или при всички положения, като не е съобщила на Европейската комисия тези разпоредби, Ирландия не е изпълнила задълженията си по член 67 от Директива 2015/849.
- 2) Осъжда Ирландия да заплати на Европейската комисия еднократна сума в размер на 2 000 000 EUR.
- 3) Осъжда Ирландия да заплати съдебните разноски.
- 4) Република Естония и Френската република понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 436, 3.12.2018г.

Решение на Съда (втори състав) от 16 юли 2020 г. — Nexans France SAS, Nexans SA/Европейска комисия(Дело C-606/18 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на подземни и подводни електрически кабели — Разпределяне на пазара в рамките на проекти — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 20 — Правотоция на Европейската комисия за извършване на проверка в рамките на картелното производство — Правотоция да се копират данни без предварителна проверка и впоследствие да се разглеждат в помещенията на Комисията — Глоби — Правотоция за пълнен съдебен контрол)

(2020/C 297/08)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Nexans France SAS, Nexans SA (представители: G. Forwood, адвокат, и M. Powell и A. Rogers, solicitors)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin и F. Castilla Contreras)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Nexans France SAS и Nexans SA да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 427, 26.11.2018 г.

Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — AFMB Ltd и др./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Дело C-610/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Работници мигранти — Социална сигурност — Приложено законодателство — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 14, точка 2, буква а) — Понятието „лице, което е член на екипажа на предприятие“ — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 13, параграф 1, буква б) — Понятието „работодател“ — Шофьори на товарни автомобили, които обичайно осъществяват дейност като наети лица в две или повече държави членки или държави от Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ) — Шофьори на товарни автомобили, които са сключили трудов договор с едно предприятие, но спрямо които действителната власт упражнява друго предприятие, установено в държавата членка, където тези шофьори пребивават — Определяне на предприятието, което има статут на „работодател“)

(2020/C 297/09)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподател: AFMB Ltd и др.

Ответник: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Диспозитив

Член 14, точка 2, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в редакцията му, изменена и актуализирана с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 631/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г., както и член 13, параграф 1, буква б), подточка i) от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, изменен с Регламент (ЕС) № 465/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че работодател на шофьора на товарен автомобил за международни превози по смисъла на тези разпоредби е предприятието, което упражнява действителната власт спрямо този шофьор, фактически понася съответните разходи за заплата и разполага с действителното право да го уволни, а не предприятието, с което шофьорът на товарен автомобил е сключил трудов договор и което формално е посочено там като негов работодател.

⁽¹⁾ ОВ С 455, 17.12.2018 г.